

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 185.

Tredie Session.

86de Møde.

Mandagen den 23de Februar.

(Forts.)

Ordføreren (forts.): Den høitærede Landstingsmand har tillige formeent, at Barbeernæringen endnu burde være friere, end den er efter Lovudkastet, og at det aldeles ikke behøvedes, at der blev taget Borgerskab paa denne Næring; men Grunden, hvorfor man formener, at der bør tages Borgerskab, at den, der vil nedlægge sig som Barbeer, dog giver nogen Garantie for, at han besidder en vis Færdighed i Udførelsen af visse Forretninger, er, at det er anseet nødvendigt, at Barbeerstuerne vedblive her i Kjøbenhavn, for at Tilskadefomne og de, som pludselig overfaldes af Sygdom, kunne bringes ind paa disse Barbeerstuer. Kjøbenhavns Politidirecteur har i den Betænkning, som er afgiven af en Commission, der har været nedsat til at afgive Betænkning over Barbeernæringens Ordning her i Kjøbenhavn, hvoraf han var Medlem, udtrykkeligt ytret, at det var aldeles nødvendigt, at Barbererne vedblive at have denne Forpligtelse, og det har vist sig at være til stort Gavn, at saadanne Tilskadefomne kunne erholde den pieblikkelig fornødne underordnede Hjælp paa Barbeerstuer. Det er jo ikke Lægehjælp, der egentlig skal ydes, men en saadan Hjælp, som enhver Ikke-Lægekendig kan foretage, og som daglig bliver udøvet i ethvert Huus, især paa Landet, hvor en Læge ikke strax kan komme tilstede; men Barberen vil være forpligtet til, naar der bringes Syge ind til ham, at lade en Læge hente. Naar Barbeerstuerne ophørte, eller Enhver fra Gaden kunde nedlægge sig som Barbeer, var dog den Garantie, der havde for den Hjælp, der i saa Henseende skulde ydes, meget ringe. Den høitærede Landstingsmand har bemærket, at jeg ikke ganske

rigtigt havde citeret Planen 1ste Juli 1799, forsaavidt det der er paalagt enhver Huusbeboer at modtage dem, som komme til Skade paa Gaden; men der siges dog udtrykkeligt i § 142, at „Enhver Gaard eller Huus-Gier, (og, naar denne ei selv boer i Huset, da den Leier, som boer nederst mod Fortoget), bør under Straf af Bøder fra 1 til 10 Rdr., efter Sagens Beskaffenhed, være pligtig til, naar det maatte hælde, at et Menneffe, som er overfaldet af Sygdom, findes paa hans Fortog, eller udenfor hans Huus, indtil Midten af Gaden, strax at indtage ham, og enten melde Tilbragelsen for den Fattigforstander, som Huset hører under, paa det, at den Syge uopholdeligen kan besørge afhentet, eller og selv besørge den Syge henbragt til nærmeste Barbeerstue eller til det almindelige Hospital“. Det forekommer mig saaledes, at Citatet i sig selv er rigtigt. Jeg har ikke yttret, at enhver Huusbeboer er forpligtet til at yde den Syge nogen egentlig Hjælp med Forbinding eller Sligt, men kun at modtage ham; han maa da besørge ham henbragt enten til Hospitalet eller den nærmeste Barbeerstue. Det er ogsaa yttret, at Betydningen af at indbringe Syge paa Barbeerstuerne er bortfalden ved, at disse nu ikke længere kunne besiddes af Lægekendige; men jeg har allerede tilladt mig at udhæve, at det jo heller ikke er nogen egentlig Lægehjælp, der skal ydes, men en saadan foreløbig, pieblikkelig Hjælp, som Enhver, der ikke er Lægekendig, kan yde, og som allerbedst kan ydes paa Barbeerstuerne, hvor man er i Besiddelse af de fornødne Requitter. Det er sagt, at det vilde være haardt for dem, som ingen Barbeerstue holde, at skulle modtage Syge. Jeg vil nu ikke antage, at det vil være almindeligt, at nogen Barbeer her i Kjøbenhavn ikke skulde holde Barbeerstue, og, forsaavidt han ikke holder Barbeerstue, vil der da heller ikke